

6. neděle v mezidobí - cyklus B

14. února 2021

Popřej mi sluchu, Bože, rychle mě zachraň! Bud' mi ochrannou skálou, opevněnou tvrzí k mé záchraně, vždyť ty jsi má skála a má tvrz, pro své jméno mě povedeš a budeš řídit.

Vstupní antifona

Hřích je často přirovnáván k nemoci. A mezi nemocí a hříchem je často kladena přímá úměrnost. Na příkladu malomocného se budeme ptát na důsledky hříchu. Ovlivní Boží působení? Když Boha prosíme, aby nás uzdravil, co to znamená a jaké důsledky to přinese?

1) Připravme místo

Vyberte místo např. jídelní stůl a vyzdobte: hezký ubrus, kříž, zpěvník, Bible, květiny.

2) Začínáme

Otec rodiny nebo maminka (dále jen zkráceně P jako předsedající) začnou křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosme nyní Pána Boha za odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane,

Ostatní: Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

Ostatní: A dej nám svou spásu. **Všichni:** Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou. **Všichni:** Amen.

3) Čteme z Písma svatého

Z následujících čtení, která by zazněla v kostele, je možné vybrat jen některá.

1. ČTENÍ – Lv 13,1-2.45-46 (Malomocný bude bydlet sám a zdržovat se mimo tábor.)

Třináctá kapitola třetí knihy Mojžíšovy se věnuje malomocenství (infekční nemoci ohrožující periferní nervy a další chladnější oblasti těla – kůže, sliznici). Dnes je to léčitelná nemoc, ale tehdy nikoliv. Proto Zákon zavádí karanténu a tyto lidi vylučuje ze společenství, aby neohrozili ostatní. Jenže pak je takový člověk bez práva, je vyobcován, bez naděje...

Čtení z třetí knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna, což bývají příznaky zhoubného malomocenství – ať je přiveden k veleknězi Árónovi nebo k některému z jeho synů kněží. Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí

v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechem čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor.“

ŽALM ŽI 32

První verše žalmu jsou odpovědí na první čtení, druhá strofa mluví o Bohu jako lékaři, který nenechá bez pozornosti žádné rány. On léčí a pozvedá.

Odpověď: Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.

Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost, - jehož hřích je přikryt.

Šťastný je člověk, kterému Hospodin nepřičítá vinu, - v jehož duši není klamu.

Vyznal jsem se ti ze svého hříchu, - svou nepravost jsem nezatajil.

Řekl jsem: „Vyznávám se Hospodinu ze své ničemnosti.“ - A tys odpustil, co jsem zavinil hříchem.

Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví, - jásejte všichni, kdo jste upřímného srdce.

2. ČTENÍ 1 Kor 10,31-11,1 (Napodobujte mne, jako já (napodobuji) Krista.)

Text odpovídá na otázku z osmé kapitoly, zda se smí jíst maso obětované modlám. Pavel nejdříve mluví obecně o svobodě křesťana, ale nakonec nabízí klíč k posouzení podobných situací.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

(Bratři!) Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží oslavě. Nebud'te pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já (napodobuji) Krista.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil svůj lid! **Aleluja.**

EVANGELIUM Mk 1,40-45 (Malomocenství od něho odešlo a byl očištěn.)

Tato perikopa navazuje na typický Ježíšův den a ukazuje příklad nezbytné odezvy na Kristovu nabídku uzdravení. Pán vystupuje s autoritou Boha, ale zároveň se tu setkáme s Kristovou lidskostí.

Slova svatého evangelia podle Marka.

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlášovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už

nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili (lidé) odevšad.

Nikdo z rodiny by neměl mít kázání, jako mívá kněz v kostele, ale je možné o přečteném textu chvíli rozmlouvat.

K dnešnímu evangeliu si můžeme přečíst promluvu papeže Františka před modlitbou Anděl Páně na náměstí sv. Petra v Římě ze dne 11. 2. 2018:

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Během těchto nedělí nám evangelium podle Marka prezentuje Ježíše uzdravujícího nemocné s rozličnými chorobami. ...

Rozjímějme o Ježíši jakožto pravém lékaři duše i těla, jehož poslal Bůh Otec na svět, aby uzdravoval lidství poznamenané hříchem a jeho důsledky.

Dnešní evangelium (srov. *Mk 1,40-45*) nám podává uzdravení člověka z malomocenství, choroby, kterou Starý zákon považoval za těžkou nečistotu, což obnášelo, že dotyčný musel žít odděleně od společenství. Jeho situace byla opravdu zdrcující, protože dobová mentalita sugerovala nemocnému, že je nečistý také před Bohem, nikoli jen před lidmi. Proto malomocný na kolenu prosil Ježíše: »Chceš-li, můžeš mě očistit« (*Mk 1,40*).

Když to uslyšel Ježíš »měl s ním soucit« (*Mk 1,41*). Je velice důležité upřít pozornost k této Ježíšově vnitřní rezonanci, jako jsme to činili během Svatého roku Milosrdenství. Nelze porozumět Kristovu dílu, nelze chápat samotného Krista, pokud se nevstoupí do Jeho srdce oplývajícího soucitem a milosrdenstvím. To Jej vede k tomu, že vztáhne ruku k onomu malomocnému, dotkne se ho a řekne: »Chci, buď čistý!« (v. 40). Nejvíce zaskakuje skutečnost, že se Ježíš malomocného *dotýká*, protože to mojžíšský Zákon absolutně zakazoval. Dotknout se malomocného znamenalo nakazit se také uvnitř, v duchu, to znamená stát se také nečistým. V tomto případě však malomocný nenakazí Ježíše, nýbrž je naopak uzdraven a Ježíš jej očišťuje. V tomto uzdravení obdivujeme kromě soucitu – milosrdenství – také odvahu Ježíše, který si nedělá starost s nákazou, ani s předpisy, nýbrž je pohnut vůlí osvobodit onoho člověka z prokletí, které ho tíží.

Bratři a sestry, žádná nemoc není příčinou nečistoty. Nemoc zajisté ovlivňuje celého člověka, avšak nijak se nedotýká nebo nebrání jeho vztahu k Bohu. Naopak, nemocný člověk může být s Bohem sjednocen ještě více. Hřích je to, co nás znečišťuje! Sobectví, pýcha, zabřednutí do světa korupce – to jsou choroby srdce, od nichž je třeba se očistit obrácením k Ježíši jako onen malomocný: »Chceš-li, můžeš mě očistit!«.

Nyní se na chvíli ztišme a každý z nás – vy všichni, já i vy – každý se může zahlubat do svého srdce, zahledět do svého nitra a uvidět vlastní nečistotu, svoje hříchy. A každý z nás, mlčky, ale hlasem srdce ať Ježíši řekne: Chceš-li, můžeš mě očistit. Ztišme se na chvíli... Chceš-li, můžeš mě očistit.

A pokaždé, když přistupujeme ke svátosti smíření se zkroušeným srdcem, Pán opakuje také nám: „Chci, buď čistý!“ Kolik je v tom radosti! Malomocenství hříchu tak zmizí, vrátíme se k radostnému prožívání svého synovského vztahu k Bohu a jsme znovu plně začleněni do společenství.

Na přímluvu Panny Marie, naší Neposkvrněné Matky, prosme Pána, který přinesl nemocným zdraví, aby uzdravil také naše vnitřní rány svým nekonečným milosrdenstvím a znovu naplnil naše srdce nadějí a pokojem.

(<https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27182>)

S malými dětmi si příběh, který jsme slyšeli, jednoduše zopakujeme, vyhledáme v dětské obrázkové Bibli. Inspiraci je možné najít i na <https://deti.vira.cz/kalendar/nedele-pracovni-listy/cyklus-b-mezidobi-1/6-nedele-v-mezidobi-cyklus-b> nebo na <https://www.kanan.cz/6mezidobib.htm> nebo na <https://prolidi.bcb.cz/cs/akce/2021-02-minikatecheze-6-nedele-v-mezidobi-cyklus-b> nebo na <https://www.tvnoe.cz/porad/30476-ovecky-v-karantene-6-nedele-v-mezidobi> .

4) Vyznání víry

Odpovědí na Boží slovo je vyznání víry. Společně se pomodlíme:

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

5) Společně prosíme **Zde můžeme vyslovit i své vlastní prosby**

P: Ježíš se dotkl nemocného a uzdravil ho. S důvěrou položme před našeho Pána své prosby, aby se „dotkl“ nemocí našeho světa a uzdravil je:

1. Prosme za nemocné, slabé a umírající a také za ty, kdo je ošetřují.
2. Prosme za ty, kteří žijí stigmatizováni a vyčleněni ze společnosti.
3. Prosme za mladé lidi, aby našli odvahu uzavřít plnohodnotné manželství.
4. Prosme za nemocné členy našeho společenství a zvláště za ty, kteří nemohou přicházet mezi nás.

P: Dobrý Otče, ty nás očišťuješ a uzdravuješ. Pomoz nám, ať všechno, co žijeme a děláme, konáme ke tvé oslavě. Skrze Krista, našeho Pána. **Všichni:** Amen.

6) Modlitba Otčenáš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. **Všichni:** Amen.

Při tom dělá každý sám na sobě znamení kříže. Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu. **Všichni:** Bohu díky.

Na závěr je možné zazpívat píseň nebo se pomodlit k Panně Marii.

Zpracováno podle námětu: Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, Pastorage.cz a P. Radek Tichý, vyučující liturgiky na KTF UK.

Inspiraci k rodinné bohoslužbě slova najdete také na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>.